

Sygn. akt I Ns 245/24

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Lidia Grzelak

Protokolant sekr. sąd. Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2024 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z wniosku A. S., Z. S., J. S.

z udziałem R. S.

o zobowiązanie sprawcy stosującego przemoc domową do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, wydanie zakazu zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, wydanie zakazu zbliżania się do osoby doznającej przemocy domowej (art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie)

postanawia:

1. wniosek oddalić;

2. uchylić postanowienie z dnia 5 czerwca 2024 r. o udzieleniu zabezpieczenia;

3. przyznać adw. Ł. M. wynagrodzenie za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu uczestnika postępowania R. S. w kwocie 240,00 zł (dwieście czterdzieści złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy;

4. przyznane w pkt 3. wynagrodzenie nakazać Skarbowi Państwa wypłacić adw. Ł. M. z sum budżetowych, koszty pełnomocnika z urzędu uczestnika postępowania przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I Ns 505/23

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 4 czerwca 2024 r. wnioskodawcy A. S., Z. S. i J. S. domagali się zobowiązania R. S. jako osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zakazania zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia, zakazania zbliżania się do wnioskodawców jako osób doznających przemocy domowej, zakazanie kontaktowania się z wnioskodawcami jako osobami doznającymi przemocy domowej a nadto zakazania wstępu na teren Zespołu (...) w G. (szkoła podstawowa i punkt przedszkolny) na odległość nie mniejszą niż 100 metrów.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2024 r. udzielono wnioskodawcom zabezpieczenia na czas trwania postępowania przez przedłużenie obowiązywania w stosunku do uczestnika postępowania R. S. nakazu opuszczenia przez niego budynku mieszkalnego położonego w (...) gmina G. oraz zakazu zbliżania się do tego budynku mieszkalnego oraz Z. S. i J. S. na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów orzeczonych w dniu 26 maja 2024 r. w trybie art. 15aa ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji; udzielono zabezpieczenie na czas trwania postępowania przez ustanowienie w stosunku do uczestnika postępowania R. S.:

- zakazu zbliżania się do A. S., M. S., małoletnich B. S. i S. S. (1) na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów;

- zakazu zbliżania się do miejsca nauki małoletnich B. S. i S. S. (1) - Zespołu (...) w G. (Szkoła Podstawowa im. W. B. oraz Punkt Przedszkolny) położonego w G. przy ul. (...) na odległość nie mniejszą niż 100 (sto) metrów. Ponadto sąd ustalił, że funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w C. mają obowiązek sprawdzania, czy nakaz opuszczenia budynku mieszkalnego, zakazy zbliżania się do tego lokalu, A. S., Z. S., J. S., M. S., małoletnich B. S. i S. S. (1) oraz miejsca nauki małoletnich nie są przez uczestnika postępowania R. S. naruszane, dwa razy w tygodniu, poczynając od dnia 10 czerwca 2024 r.

Uczestnik postępowania R. S. wnosił o oddalenie wniosku.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2024 r. Sąd ustanowił dla uczestnika postępowania R. S. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. Ł. M..

Pełnomocnik z urzędu uczestnika postępowania R. S. wnosił o oddalenie wniosku. Wniósł ponadto o przyznanie wynagrodzenia za pełnienie obowiązków pełnomocnika z urzędu uczestnika postępowania.

Sąd ustalił, co następuje:

R. S. zamieszkuje wraz z rodzicami Z. i J. małż. S. na nieruchomości położonej w H. gmina G.. Na tej samej nieruchomości, ale w innym budynku mieszkalnym zamieszkuje jego brat A. S. z żoną M. oraz małoletnimi synami B. i S. (bezsporne).

Od dwóch lat nieruchomość objęta jest monitoringiem. Łącznie na nieruchomości zainstalowano 13 kamer (zeznania wnioskodawcy A. S. k. 136 – 138).

R. S. i jego ojciec J. F. są nerwowi, często się kłócą, wzajemnie przeklinają, właściwie bez powodu. W ocenie R. S. rodzina nie dba w sposób należyty o cielecia. Jego rodzice mają świadomość jego choroby; uważają, że powinien się leczyć. Uważają też, że nadużywa alkoholu, choć przyznają, że pije raz w miesiącu. Wiosną 2024 r., R. S. był pod wpływem alkoholu i kiedy matka Z. S. miała o to pretensje, uderzył ją w twarz. Wtedy zainterweniował J. S.. Raz, będąc pod wpływem alkoholu, R. S. uszkodził komputer. W okresie od lutego 2024 r. jest częściej pobudzony, zachowuje się w sposób odbierany przez matkę Z. S., jako agresywny. Świadcami tych kłótni są M. F. (1), siostra J. S., i jej mąż M., którzy zamieszkują w bezpośredni sąsiedztwie (zeznania świadków M. F. (2) k. 94 – 95, M. F. (1) k. 95 – 97, M. S. k. 97 – 100, K. S. k. 102 – 103, zeznania wnioskodawców A. S. k. 136 – 138, Z. S. k. 138 – 139, J. S. k. 139 - 140).

W dniu 25 maja 2024 r. doszło do interwencji policji. Zgłoszenia dokonał A. S.. Powodem była kłótnia pomiędzy R. S. a jego ojcem, który w czasie tego incydentu uderzył syna R. w twarz. W interwencji uczestniczyli funkcjonariusze policji G. K. i D. C., którym – na ich wezwanie – wsparcia udzielili funkcjonariusze policji W. K. (1), A. M., P. P., R. B. i M. P.. Podczas interwencji R. S. był zdenerwowany obecnością funkcjonariuszy policji, był pobudzony. Nie reagował na ich polecenia i w związku z tym użył przymusu bezpośredniego, a w konsekwencji kajdanek. Podczas interwencji R. S. wyrażał się wulgarnie w stosunku do członkom rodziny oraz funkcjonariuszy policji (informacja KPP C. k. 37,

zeznania świadków M. P. k. 92, W. K. (1) k. 93, R. B. k. 93 – 94, G. K. k. 128, D. C. k. 128 – 129, M. F. (2) k. 94 – 95, M. F. (1) k. 95 - 97).

A. S. i jego żona M. zachowania R. S. odbierają jako zagrożenie, choć przez wiele lat pozwalali swoim synom bawić się z wujkiem R.; zostawiali synów pod jego opieką. Obecnie nawet jego uczenie dzieci w sposób żartobliwy porządku: straszenie zniszczenia zabawek jeśli nie zostaną posprzątane z podwórka, oboje traktują jako poważne groźby (zeznania świadków M. F. (1) k. 95 – 97, M. S. k. 97 – 100, K. S. k. 102 – 103, G. S. k. 103, Z. S. k. 138 - 139).

Zespół (...) w G. od 25 maja 2024 r. prowadzi procedurę Niebieskiej Karty dotyczącą rodziny S.. W postępowaniu jako osoby doznające przemocy domowej wskazani są rodzice R. S. (dokumentacja k. 52 – 63).

Przeciwko R. S. toczy się postępowanie o czyn z art. 207 kk (znęcanie) w sprawie (...) -4 Ds. 951.2024 (akta 4214-4 Ds. 951.2024 Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie, k. 111 - 115).

Przeciwko R. S. toczy się postępowanie o wykroczenie w sprawie II W 384/24 o czyn z art. 66 § 1 pkt 1 kw - niestosowanie się do nakazów, zakazów i orzeczeń wydanych w sprawach z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej (informacja II Wydziału Karnego k. 48, kopia akt k. 71 – 87).

R. S. ma problemy zdrowotne. W 2023 r., pod wpływem M. F. (1) podjął leczenie psychiatryczne. Chodził też do psychologa. W czerwcu 2023 r. przez 10 dni przebywał na Oddziale Psychiatrycznym szpitala w P.. Rozpoznano u niego zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem wielu narkotyków i innych substancji psychoaktywnych. Pod koniec 2023 r. przestał przyjmować leki. Obecnie zgłosił zamiar odbycia terapii uzależnień w Wojewódzkim Ośrodku (...) w Ł. – termin przyjęcia wyznaczono na dzień 9 sierpnia 2024 r. (karta leczenia szpitalnego k. 16 – 17, zgłoszenie przyjęcia na terapię k. 130, zeznania świadka M. F. (1) k. 95 – 97, zeznania wnioskodawców A. S. k. 136 – 138, Z. S. k. 138 - 139).

A. S. jest właścicielem gospodarstwa rolnego, które przekazał mu ojciec J. S.. Przekazanie części gospodarstwa nastąpiło w 2010 r., a reszty w lutym 2024 r. J. S. nie przekazał A. S. jedynie 5 ha, które planował przekazać R. S. pod warunkiem, że ten podejmie leczenie. J. S. zastrzegł ponadto na swoją rzecz, jak również żony Z. i syna R. służebność osobistą mieszkania (zeznania wnioskodawców A. S. k. 136 - 138).

Powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, tj. dokumentacji Niebieskiej Karty, akt sprawy o wykroczenie oraz akt sprawy o znęcanie (sprawy w toku), jak również innych dotyczących sytuacji zdrowotnej uczestnika postępowania, nagrania z kamery monitoringu, a nadto zeznań świadków, wnioskodawców oraz uczestnika postępowania.

Wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Brak jest również podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków M. P., W. K. (1), R. B., G. K., D. C., M. F. (2), M. F. (1), W. K. (2), K. S., G. S., jak również zeznań wnioskodawców A. S., Z. S. i J. S. oraz uczestnika postępowania R. S..

Zeznania świadków – funkcjonariuszy policji dotyczą wyłącznie interwencji z dnia 25 maja 2024 r. Podkreślić należy, że świadkowie potwierdzili, że uczestnik postępowania R. S. podczas zatrzymania ubliżał zarówno im, jak i członkom rodziny, a przede wszystkim bratu A. S. za to, że wezwał policję, nie groził natomiast nikomu, a jego agresja skierowana była przeciwko funkcjonariuszom policji a nie członkom rodziny. W odniesieniu do tego incydentu zauważyć należy, że wnioskodawca A. S. zdaje się przywiązywać nadmierną wagę do wydarzeń z dnia 25 maja 2024 r. Z przedstawionego przez niego nagrania z kamery monitoringu wynika, że próby uspokojenia sytuacji przez M. F. (2) i M. F. (1) były niweczone przez wnioskodawcę A. S. i jego żonę M., którzy pomimo wzajemnej niechęci z uczestnikiem postępowania R. S. nie opuścili miejsca zdarzenia, a wnioskodawca wręcz chodził za bratem, którego F. uspokajali, wywołując przeciwną reakcję. Tym niemniej, podkreślić należy, że wnioskodawca przedstawił tylko jedno nagranie, obejmujące

jedynie część zdarzenia, pomimo tego, że monitoring na nieruchomości jest od dwóch lat i założono 13 kamer, co pośrednio wskazuje na incydentalność zdarzenia z dnia 25 maja 2024 r.

Zeznaniom świadka M. S. Sąd dał wiarę jedynie w zakresie w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym zeznaniach innych świadków. Zauważyć należy, mocne negatywne emocje, jakimi kieruje się świadek M. S. w stosunku do uczestnika postępowania R. S.. W jej ocenie, uczestnik postępowania nadużywa alkoholu, choć nie potrafi sprecyzować na czym ma to polegać, zakłada, że stosuje środki odurzające, choć obecnie nie ma na to żadnych dowodów; te informacje wynikają z jego dokumentacji medycznej z połowy 2023 r. Z jednej strony twierdzi, że uczestnik postępowania jest agresywny, z drugiej zaś, że unika kontaktów z nim. Tych agresywnych zachowań uczestnika postępowania R. S. w stopniu przez nią opisywanych nie potwierdzają wnioskodawcy J. S. i Z. S. zamieszkujący z uczestnikiem postępowania na stałe. Podobnie ocenić należy relację świadka M. S. wyolbrzymiającą i nieprawidłowo interpretującą incydent z zabawkami dzieci, na co wskazują zeznania świadka M. F. (1) i wnioskodawczyni Z. S..

Jeżeli chodzi o ocenę zeznań wnioskodawców, to wskazać należy, że wnioskodawca A. S. przyznał, że sytuację w domu pomiędzy rodzicami a bratem R. zna z relacji rodziców, gdyż sam od 2021 r. nie utrzymuje relacji z bratem. Incydenty, które przywołuje dotyczą zdarzeń mających miejsce kilka lat wcześniej. Jedynym incydentem, który poprzedza zdarzenia z dnia 25 maja 2024 r. jest uderzenie przez R. S. matki w twarz, a następnie uderzenie go przez ojca J. S. w odwecie za uderzenie matki. Wnioskodawczyni Z. S. przyznała, że syn im ubliża, że jego zachowania odbiera jako agresywne, ale ta agresja kierowana jest przede wszystkim w stosunku wnioskodawcy J. S., który, sam przyznał, że denerwuje go zachowanie syna, nie rozumie jego problemów zdrowotnych i związanego z tym zachowania, a jednocześnie podkreśla „ja się R. nie boję”. Wnioskodawca J. S. jest osobą wybuchową, przez wiele lat nadużywał alkoholu, jak mówi o nim jego brat K. S. - „klócił się o wszystko”.

Z tych względów za istotne dla ustalenia stanu faktycznego są zeznania członków dalszej rodziny: rodzeństwa J. S. i ich małżonków zamieszkujących w sąsiedztwie. Nikt z nich nie potwierdził agresywnych zachowań uczestnika postępowania R. S., choć przyznają, że jego zachowanie nie jest typowe, tłumacząc to jednak jego stanem zdrowia i charakterem, wskazując jednocześnie na zachowania własnego brata J. S..

Zeznania świadka A. M. – funkcjonariusza policji (k. 93) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie pamięta przebiegu interwencji z dnia 25 maja 2024 r.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę wniosku w niniejszej sprawie stanowił art. 11a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, zgodnie z którym jeżeli osoba stosująca przemoc domową wspólnie zajmująca mieszkanie swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba doznająca tej przemocy może żądać, aby sąd, właściwy według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał ją do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Powołany przepis odwołuje się do pojęcia przemocy domowej, która została zdefiniowana w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Zgodnie z tym przepisem ilekroć w ustawie jest mowa o przemocy domowej – należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności: a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia, b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, c) powoduje szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej, e)

istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przywołana ustawa umożliwia w postępowaniu cywilnym zobowiązanie osoby stosującej przemoc domową do opuszczenia mieszkania, którego celem jest odseparowanie sprawcy przemocy domowej od ofiar tej przemocy. Przesłankami do żądania, aby Sąd zobowiązał członka rodziny do opuszczenia mieszkania, jest wspólne zamieszkiwanie (wspólne zajmowanie) mieszkania oraz zachowanie domownika polegające na stosowaniu przemocy, które czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, przemoc domowa nie musi polegać na popełnieniu przestępstwa czy wykroczenia, jednakże często zachowanie sprawcy wyczerpuje znamiona czynów zabronionych pod groźbą kary zwłaszcza przestępstw art. 207 kk. Nałożenie obowiązku opuszczenia mieszkania przez osobę stosującą przemoc ma miejsce gdy wspólne zamieszkiwanie z jej ofiarami jest „szczególnie uciążliwe”, czyli trudne do zniesienia, przykre, bolesne, o szczególnie dużym nasileniu, niezwykłym, wyjątkowym.

W ocenie Sądu, ustalony w toku postępowania stan faktyczny nie przystaje do regulacji ustawowych będących podstawą złożonego przez wnioskodawców A. S., Z. S. i J. S. wniosku. Nie budzi wątpliwości Sądu, że pomiędzy wnioskodawcą A. S. a uczestnikiem postępowania R. S. istnieje silny konflikt od około 2021 r. Podkreślić należy, że nie zamieszkują jednak w jednym domu, tylko w sąsiednich, nie utrzymują od trzech lat żadnych kontaktów, a motywem podkreślanym przez wnioskodawcę A. S. złożenia wniosku jest zachowanie R. S. wymagające leczenia psychiatrycznego i terapii uzależnień oraz jego zachowanie w stosunku do rodziców. Zauważyć przy tym należy, że wnioskodawca A. S. zdaje się nie zauważać zachowania wnioskodawcy J. S. w stosunku do syna R., choć on sam przyznaje, że jest osobą wybuchową, łatwo się denerwuje na zachowanie syna R., którego nie rozumie. Jednocześnie J. S. podkreśla, że nie boi się syna R., że sobie z nim poradzi, a w sytuacji, gdy R. uderzył matkę – stanął w jej obronie. Na tym incydent się zakończył, żaden z nich nie eskalował sytuacji, co wskazuje, że ojciec i syn, mimo przemocowego charakteru rozwiązywania sporów pomiędzy nimi, w tym krzyków, ubliżania, potrafią ustalić granice. Wnioskodawczyni Z. S. podkreśliła, że agresja syna R. skierowana jest przede wszystkim przeciwko ojcu; zdaje sobie sprawę, że syn R. wymaga leczenia specjalistycznego.

Niewątpliwie, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, uczestnik postępowania R. S. zmienił swoje zachowanie od około sześciu miesięcy, co wiążąc zapewne należy z zaprzestaniem przyjmowania przez niego leków, jak również z informacją o przekazaniu przez ojca gospodarstwa rolnego drugiemu synowi A. S..

Wskazać jednak należy, że postępowanie w trybie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej nie służy rozwiązywaniu problemów zdrowotnych stron postępowania, w tym stosowania przymuszenia do podjęcia leczenia psychiatrycznego bądź odwykowego, nie służy również do rozwiązywania problemów majątkowych w rodzinie. Niewątpliwie, stosunki w rodzinie S. nie są prawidłowe, dochodzi do kłótni, wyzwisk, a nawet naruszenia nietykalności cielesnej, ale zdarzenia te mają miejsce przede wszystkim pomiędzy wnioskodawcą J. S. a uczestnikiem postępowania R. S., a nieprawidłowe zachowania dotyczą obu stron. Rodzice uczestnika postępowania R. S. wskazują, że przyczyną jego agresji jest nadużywanie alkoholu, choć przyznają, że ma to miejsce raz w miesiącu, wskazują również na jego nieracjonalne zachowania związane z hodowlą bydła. Nie wspierają go natomiast, w przeciwieństwie od członków dalszej rodziny, w zamiarze podjęcia leczenia psychiatrycznego i udziale w terapii uzależnień, co wskazuje, że w istocie rodzice nie rozumieją właściwych przyczyn jego zachowania.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wnioskodawcy zatem powinni wykazać, że uczestnik postępowania R. S. stosuje wobec nich przemoc w rozumieniu ustawy, której przepisy były podstawą do zainicjowania niniejszego postępowania, jak również, że jego zachowanie stanowi zagrożenie dla małoletnich synów wnioskodawcy A. S.. Sąd ustalił jednak, że strony przejawiają wobec drugiej zachowania, które można ocenić jako negatywne, również noszące znamiona przemocy, jednakże mają one przede wszystkim charakter wzajemności pomiędzy wnioskodawcą J. S. a uczestnikiem postępowania R. S.; obaj przejawiają wobec siebie zachowania nieodpowiednie. Wykluczyć należy natomiast, że uczestnik postępowania wykorzystywał w

stosunku do wnioskodawcy A. S. przewagę czy to fizyczną czy psychiczną i dopuszczał się naruszeń w jego kierunku bądź w kierunku jego małoletnich dzieci. Jeżeli chodzi o zachowanie uczestnika postępowania R. S. w stosunku do wnioskodawczyni Z. S., to wskazać należy, że jego zachowanie w stosunku do matki nie jest prawidłowe, raz ją uderzył, jednakże te zachowania mają charakter incydentalny; jak wskazała sama wnioskodawczyni Z. S., agresja syna R. skierowana jest przeciwko ojcu J. S.. Motywem jakim kierowała się wnioskodawczyni Z. S. występując z tym wnioskiem było przymuszenie uczestnika postępowania R. S. do podjęcia leczenia i terapii uzależnień.

W związku z powyższym sąd orzekł jak w pkt 1. postanowienia.

W dalszej części orzeczenia rozstrzygnięto – w oparciu o treść art. 560⁸ kpc in fine o zabezpieczeniu udzielonym w dniu 5 czerwca 2024 r. Oddalenie wniosku spowodowało, że brak podstaw, aby zabezpieczenie nadal obowiązywało, wobec czego je uchylono – jak w punkcie 2. postanowienia.

W pkt 3. i 4. postanowienia sąd rozstrzygnął o kosztach pełnomocnika z urzędu ustanowionego przed sądem dla uczestnika postępowania R. S., koszty postępowania przejmując w tym zakresie na rachunek Skarbu Państwa. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu uczestnika postępowania Sąd ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (§ 14 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia).